

Домашнє Завдання

1-А клас Савлюк І.

06.12.25

Мовлення:

- 1.Що таке Різдво?. Як святкують Різдво в Україні?
- 2.Прослухати казку: «Пригоди Різдва».(Додаток 1)
- 3.Співати пісню-колядку: «Прилетіли Ангелята».(Додаток 2)

Читання:

- 1.Букварик частина 1 ст.62-65 читати букву Ее.
- 2.Розчитувати Ее з додаткових копій.
- 3.Повторити вивчені букви на опитування.

Письмо:

- 1.Зошит з друкованою основою ст. 15 з обидвох сторін.
- 2.Проговорити слова, що зображені поруч.
- 3.Червоний зошит – списування з Букварика ст. 106 Буква Ее.

РІЗДВЯНА ПРИГОДА

(Юлія Смаль) літературна казка

— Тримай його, тримай! — гукнула мама Максимові. Вона стояла на порозі в капцях, хлопчик якраз закінчував одягати сніговика. Уночі прихопив мороз, і зліплений вчора Льодяник мав би простояти всі Різдвяні свята. Максимко обернувся за Бровком, що чимдуж біг, несучи в зубах саморобну різдвяну зірку.— Біжи за ним! — гукнула мама. — Він не втече далеко. Довго не будь. Зайди по дорозі до тітки Орисі, поклич на вечерю.— Добре, мамо, — Максим дременував за собакою. — Бровко!Та тільки він ступив за ворота, як світ навколо закружляв. Ой, лихо! Хлопчик озирнувся: «Де це я?»— Не бійся, я з тобою! — прогавкав Бровко. — Ми в чарівному світі, нам терміново потрібно знайти Чортеня, воно вкратило різдвяну зорю.

— Ой , а як це Різдво без зірки? І для чого тобі моя?— Не може бути Свята без зорі! А саморобна зірка налякає Чортеня. Ти її робив для того, щоб нести радість людям — Ісус народився.— Тож гайда! Слід поспішати, до вечора мало часу, а мені ще треба до тітки Орисі.— Гав! Максим з Бровком бігли стежками чарівної країни, дивуючись із чудернацьких птахів, золотих дерев і білих пухнастих хмаринок на дахах будинків.— Я з вами! Я знаю, де бешкетник! — Маленьке Ангелятко в теплому білому светрику сиділо на золотій гілці. — Сам

я не дам йому ради. Швидше.— Ха-ха! — засміявся Чортик, коли стежка повернула за ріг дивовижної ратуші. — Я не віддам вам зорі, навіть не просіть.— Але ж без зорі не може бути Святої вечері. Усі діти чекають на зорю, щоб повідомити радісну новину! — вигукнув Максим.— Мені все одно!— Віддай зорю! — грізно гавкнув Бровко. — Або ж начувайся!— Ні.— Ти сам винен, — узяв до рук свою зірочку хлопчик. За спиною в нього з'явилося Ангелятко, насупивши брівки. У Бровка дибки стала шерсть, якщо Чортеня вирішить втікати, то пес упіймає його!

— А-а-а! Так не чесно, — вигукнув неслух і спробував утекти. А ні! Бровко міцно вчепився у хвоста, Ангелятко стало перед Чортеням — руки в боки, а Максим високо підняв свою зірку.— Не чесно красти зорю, красти свято! — сердито мовив хлопчик, забрав у Чортеняти зорю і повернувся до Ангелятка. Присоромлене Чортеня тихенько втекло.

— Ось, тримай, віднеси її на місце.— Дякую! Дякую! Так добре, що зоря повернулася!— Гав! Нам пора! Світ знову закружляв. — Бувайте, — почувлося. Максим з Бровком опинилися біля воріт тітки. Хлопчик запросив її на вечерю і побіг додому. А ввечері на небі зійшла зоря, усі раділи, колядували. Христос народився!